

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1142/2024
19.09.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Александра Степановића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Јоване Сретковић, поднетом против правноснажних решења Трећег основног суда у Београду К 1774/21 од 30.08.2023. године и К 1774/21 – Кв 1392/23 од 17.04.2024. године, у седници већа одржаној 19.09.2024. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Јоване Сретковић, поднет против правноснажних решења Трећег основног суда у Београду К 1774/21 од 30.08.2023. године и К 1774/21 – Кв 1392/23 од 17.04.2024. године.

Образложење

Решењем Трећег основног суда у Београду К 1774/21 од 30.08.2023. године делимично је усвојен захтев за накнаду трошкова кривичног поступка бранилаца окривљене АА, адвоката Јоване Сретковић и Милана Вуковића у износу од 1.516.750,00 динара. који се имају исплатити окривљеној АА на терет буџетских средстава суда, у року од 60 дана од дана пријема правноснажног решења, док је захтев за накнаду трошкова кривичног поступка у преосталом траженом износу од 1.895.750,00 динара (до укупно траженог новчаног износа од 3.412.500,00 динара) одбијен као неоснован.

Решењем Трећег основног суда у Београду К 1774/21 – Кв 1392/23 од 17.04.2024. године, ставом првим, делимично су уважене жалбе бранилаца окривљене АА, адвоката Јоване Сретковић од 14.09.2023. године и Милана Вуковића од 25.09.2023. године па је преиначено првостепено решење, тако што је одређено да трошкови окривљене АА износе 2.940.750,00 динара, који се имају исплатити окривљеној АА на терет буџетских средстава суда, у року од 60 дана од дана правноснажности решења, а у ставу другом, одређено је да трошкови жалбеног поступка браниоца окривљене АА, адвоката Јоване Сретковић износе

33.750,00 динара, који се имају исплатити окривљеној АА на терет буџетских средстава суда, у року од 60 дана од дана правноснажности решења.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости је благовремено поднела бранилац окривљене АА, адвокат Јована Сретковић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев и преиначи другостепено решење на тај начин што ће уважити жалбу бранилаца окривљене изјављену против првостепеног решења и све трошкове који су окривљеној признати другостепеним решењем обрачуна по важећој АТ, која је важила на дан подношења захтева за накнаду трошкова.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, је неоснован.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене нижестепена решења побијају због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Наиме, бранилац у поднетом захтеву наводи да је суд приликом доношења решења о трошковима поступка, а касније и веће истог суда у поступку одлучивања по жалби бранилаца, био дужан да примени Тарифу о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката која је важила у време подношења захтева за накнаду трошкова кривичног поступка, који је према наводима захтева предат суду 03.08.2023. године односно Тарифу о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката – Службени гласник 43/2023, која је ступила на снагу 03.06.2023. године и којом тарифом је престала да важи ранија тарифа.

Из списка предмета произилази да је пресудом Трећег основног суда у Београду К 1774/21 од 12.10.2022. године, правноснажна 15.11.2022. године према окривљеној АА на основу члана 422. тачка 3) ЗКП, одбијена оптужба, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика и одлучено да на основу члана 265. став 1. ЗКП, трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Чланом 11. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“ 043/2023 од 26.05.2023. године) је прописано да судови, јавна тужилаштва, јавни бележници, јавни извршитељи, органи државне управе и локалне самоуправе и други органи када одлучују о трошковима поступка, примењују тарифу која важи у време доношења одлуке о трошковима поступка.

Одредбом члана 262. став 1. ЗКП је прописано да у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди, одлучиће се ко ће сносити трошкове поступка и колико они износе. Ставом 2. истог члана је прописано да ако недостају подаци о висини трошкова, посебно решење о висини трошкова донеће председник већа или судија појединац, када се ти подаци прибаве.

Дакле, имајући у виду наведено, одлука о трошковима кривичног поступка којом се одлучује о томе ко сноси трошкове кривичног поступка, доноси се пресудом, или решењем које одговара пресуди, а посебним решењем се одлучује само о висини тих истих трошкова и доноси се када се прибаве подаци о њиховој висини, што је у конкретном случају и урађено побијаним решењима.

По налажењу овога суда, нижестепени судови су правилно применили Адвокатску тарифу „Сл.Гласник РС“ бр.121/12...37/21, која је важила у време доношења пресуде Трећег основног суда у Београду К 1774/21 од 12.10.2022. године, којом је одлучено о трошковима поступка, па су супротни наводи браниоца окривљене, оцењени као неосновани.

Поред наведеног, бранилац у захтеву наводи да је и побијаним другостепеним решењем учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, јер је одлука другостепеног суда, којом је одлучено о награди браниоца на име састава жалбе од 14.09.2023. године изјављене против првостепеног решења о трошковима кривичног поступка, неправилна из разлога што је суд, према ставу браниоца, погрешно обрачунао висину трошкова за наведену радњу, а имајући у виду запрећену казну за кривично дело због којег је покренут кривични поступак.

Међутим, како овим наводима бранилац истакнуту повреду закона образлаже наводима којима оспорава чињенична утврђења суда, полемишући са начином обрачуна и висином досуђених трошкова кривичног поступка на име награде браниоца за састав жалбе, које питање спада у чињеничну процену суда и представља повреду из члана 440. ЗКП, која у смислу члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, то се Врховни суд у разматрање и оцену истих, није упуштао.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаним решењима није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Јоване Сретковић, Врховни суд је на основу члана 491. став.1 ЗКП, захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић